

Найгірше зло

Олег Паламарчук

Зібралися сили зла на шабаш, щоб один за одним звітувати Сатані, які лиха заподіяно людям. Сатана мав вислухати кожного і визначити найзліснішого серед чортів.

— Я розпалив між двома народами-сусідами ворожнечу, — розповідав старий чорт Ретрольд, — і тепер рікою ллється кров невинних.

— Теж мені нещастя сотворив! — реготала відьма Гара. — Я ось хворобу наслала на людей, помирають сотнями, та ніхто не знає, від чого.

За нею виступали інші. Кожен розповідав про свої злочиння, доводив, що саме він вигадав найстрашнішу муку для людей.

Серед збору нечистих був неслиливий чорт Антипка, який стояв осторонь і не встрявав у суперечки. Сатана уважно стежив за розмовою, мовчки кивав головою на знак того, що задоволений відповідями, а потім сказав, що про справжнє зло він іще не почув.

Нарешті дійшла черга до Антипка.

— Я навчив маленьких дітей говорити неправду у тій країні, де проживав.

— Як? — не повірив Сатана. — Маленьких дітей?

— Так, саме маленьких дітей, — повторив Антипка.

Радісно заусміхався головний Чортище:

— Зло перемогло у цій країні повністю!

Героєм шабашу назвали Антипка, і сам Сатана дозволив йому сидіти біля трону.